

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.°73/22
v Luxemburgu 4. mája 2022

Rozsudok vo veci T-718/20
Wizz Air Hungary/Komisia (TAROM – pomoc na záchranu)

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie Komisie o schválení pomoci na záchranu vo výške 36 660 000 eur poskytnutej Rumunskom leteckej spoločnosti TAROM

Táto pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom, pretože jej cieľom je zabrániť sociálnym ťažkostiam, ktoré by prerušenie služieb spoločnosti TAROM mohlo spôsobiť pre prepojenie rumunských regiónov

Dňa 19. februára 2020 Rumunsko oznámilo Európskej komisii plán pomoci na záchranu spoločnosti TAROM, rumunskej leteckej spoločnosti pôsobiacej najmä vo vnútroštátnej a medzinárodnej preprave cestujúcich, nákladu a pošty. Oznámené opatrenie tvorila pôžička na financovanie potrieb spoločnosti TAROM v likvidite vo výške približne 36 660 000 eur, ktorá mala byť splatená na konci obdobia šiestich mesiacov s možnosťou čiastočného predčasného splatenia.

Komisia bez toho, aby začala konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, rozhodnutím z 24. februára 2020¹ kvalifikovala oznámené opatrenie ako štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ a usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu nefinančných podnikov v ťažkostiach².

Letecká spoločnosť Wizz Air Hungary Zrt. (ďalej len „žalobkyňa“) podala žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia, ktorú desiata rozšírená komora Všeobecného súdu **zamietla**. Vo svojom rozsudku súd poskytol spresnenia týkajúce sa preskúmania zlučiteľnosti pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu s vnútorným trhom vzhľadom na podmienku stanovenú v usmerneniach, podľa ktorej takáto pomoc musí prispieť k cieľu spoločného záujmu. Všeobecný súd tiež nanovo analyzoval podmienku poskytnutia pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach jedenkrát a naposledy, stanovenú tými istými usmerneniami.

Posúdenie Všeobecným súdom

Všeobecný súd v prvom rade zamietol žalobné dôvody na zrušenie založené na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Komisia mala dopustiť tým, že sa rozhodla nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania napriek pochybnostiam, ktoré mala mať pri predbežnom posúdení zlučiteľnosti oznámenej pomoci s vnútorným trhom.

V tejto súvislosti žalobkyňa najmä tvrdí, že konštatovanie o zlučiteľnosti oznámenej pomoci s vnútorným trhom odporovalo dvom z podmienok stanovených usmerneniami na to, aby sa pomoc na záchranu v prospech podniku v ťažkostiach mohla považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom, a to (1) podmienke týkajúcej sa prispenia opatrenia pomoci k cieľu spoločného záujmu a (2) podmienke poskytnutia pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach jedenkrát a naposledy. Podľa žalobkyne nedodržanie uvedených podmienok odhaľuje pochybnosti, ktoré mali viesť Komisiu k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania.

Všeobecný súd v prvom rade pripomína, že ak oznámená pomoc vyvoláva pochybnosti o jej zlučiteľnosti s vnútorným trhom, Komisia je povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

¹ Rozhodnutie Komisie C(2020) 1160 final z 24. februára 2020 o štátnej pomoci SA.56244 (2020/N) – Rumunsko – Pomoc na záchranu TAROM (Ú. v. EÚ C 310, 2020, s. 3).

² Usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu nefinančných podnikov v ťažkostiach (Ú. v. EÚ C 249, 2014, s. 1, ďalej len „usmernenia“).

V nadväznosti na to, pokiaľ ide o prvú podmienku uplatniteľnú na pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu, ktorej porušenie sa uvádza, a to podmienku týkajúcu sa sledovania cieľa spoločného záujmu, Všeobecný súd uvádza, že z bodu 43 usmernení vyplýva, že na to, aby oznámená pomoc bola vyhlásená za zlučiteľnú s vnútorným trhom na základe usmernení, musí sledovať cieľ spoločného záujmu v rozsahu, v akom je jej cieľom zabrániť sociálnym ťažkostiam alebo riešiť zlyhanie trhu. To potvrdzuje bod 44 týchto usmernení, podľa ktorého členské štáty musia preukázať, že úpadok príjemcu by mohol viesť k vážnym sociálnym ťažkostiam alebo závažnému zlyhaniu trhu, konkrétne tým, že preukážu, že existuje „riziko“ narušenia dôležitej služby, ktorú je ťažké nahradiť a ktorú by akýkoľvek konkurent mohol namiesto príjemcu ťažko zabezpečiť.

Podľa Všeobecného súdu z uvedených bodov usmernení vyplýva, že hoci dotknutý členský štát musí preukázať, že účelom pomoci je zabrániť sociálnym ťažkostiam alebo riešiť zlyhanie trhu, **nie je povinný preukázať, že v prípade neexistencie opatrenia pomoci by nevyhnutne nastali určité negatívne dôsledky, ale len to, že by mohli nastať.**

Pokiaľ ide o otázku, či Komisia mala mať pochybnosti o existencii rizika, že v prípade absencie oznámeného opatrenia pomoci by nastali sociálne ťažkosti alebo zlyhanie trhu, alebo o skutočnosti, že toto opatrenie malo za cieľ im zabrániť alebo ich napraviť určitým spôsobom, Všeobecný súd konštatuje, že vzhľadom na zlý stav rumunskej cestnej a železničnej infraštruktúry bola Komisia oprávnená domnievať sa, že **regionálne prepojenie prostredníctvom vnútroštátnych leteckých spojení a medzinárodné prepojenie zabezpečované spoločnosťou TAROM predstavovali dôležitú službu, ktorej prerušenie by mohlo spôsobiť vážne sociálne ťažkosti** alebo predstavovať zlyhanie trhu v zmysle bodu 44 písm. b) usmernení.

V tejto súvislosti Všeobecný súd spresnil, že hoci pri preskúmaní existencie a zákonnosti štátnej pomoci môže byť nevyhnutné, aby Komisia prípadne išla nad rámec samotného preskúmania skutkových a právnych okolností, o ktorých sa dozvedela, nemožno z toho vyvodiť, že Komisia musí z vlastného podnetu a pri neexistencii akéhokoľvek nepriameho dôkazu v tomto zmysle vyhľadať všetky informácie, ktoré by mohli vykazovať spojitosť s vecou, ktorá jej bola predložená, aj keď by také informácie boli verejne dostupné.

Vzhľadom na tieto spresnenia Všeobecný súd pri skúmaní rôznych tvrdení predložených žalobkyňou dospel k záveru, že tieto tvrdenia nemôžu spochybníť analýzu Komisie potvrdzujúcu význam spoločnosti TAROM pre prepojenie rumunských regiónov, ako aj veľmi veľký vplyv, ktorý by jej úpadok mal na tieto regióny. Z toho vyplýva, že **Komisia mohla bez toho, aby mala pochybnosti, dospieť len na tomto základe k záveru, že oznámená pomoc spĺňala požiadavky** stanovené v bodoch 43 a 44 usmernení.

Napokon, pokiaľ ide o druhú podmienku uplatniteľnú na pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu, ktorej porušenie sa žalobkyňa dovoľávala, a to podmienku jedenkrát a naposledy, Všeobecný súd pripomína, že podľa bodu 70 usmernení takúto pomoc možno poskytnúť podnikom v ťažkostiach len na jednu operáciu reštrukturalizácie. V tomto kontexte bod 71 usmernení najmä stanovuje, že ak podnik už získal pomoc na záchranu alebo reštrukturalizáciu, Komisia schváli novú pomoc, len ak uplynulo najmenej desať rokov od (1) poskytnutia skoršej pomoci, (2) od skončenia predchádzajúceho obdobia reštrukturalizácie alebo (3) od pozastavenia plnenia skoršieho plánu reštrukturalizácie.

V tejto súvislosti Všeobecný súd poznamenáva, že hoci spoločnosť TAROM až do roku 2019 bola príjemcom pomoci na reštrukturalizáciu vo forme pôžičky a viacerých záruk týkajúcich sa ostatných pôžičiek, ktoré podpísala táto spoločnosť, nič to nemení na tom, že táto pomoc bola poskytnutá v rokoch 1997 až 2003 a že všetky záruky za pôžičky boli využité bezprostredne po ich poskytnutí. Keďže skutočný prevod prostriedkov nie je na určenie dátumu poskytnutia pomoci rozhodujúci, prvá hypotéza uvedená v bode 71 usmernení, teda uplynutie lehoty najmenej desiatich rokov odo dňa poskytnutia skoršej pomoci na reštrukturalizáciu, bola v dôsledku toho preukázaná.

Pokiaľ ide o druhú a tretiu hypotézu uvedenú v bode 71 usmernení, a to uplynutie obdobia najmenej desať rokov od skončenia obdobia skoršej reštrukturalizácie alebo pozastavenia plnenia

skoršieho plánu reštrukturalizácie, Všeobecný súd uviedol, že **pojem „obdobie reštrukturalizácie“ odkazuje na obdobie, počas ktorého sa prijímajú opatrenia na reštrukturalizáciu**, ktoré je v zásade odlišné od obdobia, počas ktorého sa vykonáva opatrenie štátnej pomoci sprevádzajúce tieto opatrenia. V rozpore s dôkazným bremenom, ktoré v tejto súvislosti znáša, žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz alebo indíciu, podľa ktorých by sa obdobie skoršej reštrukturalizácie skončilo menej ako desať rokov pred poskytnutím oznámeného opatrenia pomoci.

Pokiaľ ide o pojem „plán reštrukturalizácie“, Všeobecný súd okrem toho spresňuje, že skutočnosť, že pomoc na reštrukturalizáciu súvisí s plánom reštrukturalizácie, neznamená, že táto pomoc je sama osebe súčasťou uvedeného plánu reštrukturalizácie, keďže existencia tohto plánu je naopak nevyhnutnou podmienkou na to, aby sa takáto pomoc mohla považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Všeobecný súd tak tiež odmietol tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého okolnosť, že pomoc na reštrukturalizáciu poskytnutá spoločnosti TAROM v rokoch 1997 až 2003 bola vykonávaná až do roku 2019, znamená, že plán reštrukturalizácie, ktorý bol spojený s touto pomocou, tiež trval až do roku 2019.

Vzhľadom na vyššie uvedené Všeobecný súd odmietol tiež výhrady žalobkyne založené na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania napriek pochybnostiam, ktoré mala mať pri predbežnom posúdení podmienky poskytnutia pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu jedenkrát a naposledy.

V druhom rade Všeobecný súd **zamietol** žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia, ktorú má Komisia, a v dôsledku toho **zamietol žalobu v celom jej rozsahu**.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499